

sig for, ved at sende Lovforslaget tilbage til Folkethinget, at tabe, hvad der kan naas, og hvad man maa tillægge stor Betydning ligesom det virkelig ogsaa er det Væsentlige af, hvad Landstinget tidligere har tilstræbt. Jeg kunde meget bedre forstaa det ærede Medlem, som med saa megen Varme talte for de udfyldte Banelinier, naar han ved deres Optragelse nu kunde opnaa noget Paalideligt, naar han kunde haavt fuld Sikkerhed for, at Lovforslaget med vedtagne Ændringer kunde ventes at ville udkomme som Lov, og jeg vilde anse det for at være mere begrundet, fra det ærede Medlems Synspunkt, om han modsatte sig Lovens Vedtagelse uden disse Ændringer, dersom Lovens Forkastelse kunde give nogen bedre Udsigt for disse Jernbaner end dens Vedtagelse. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Hvis man foretager disse Bestemmelser i Lovforslaget, er det min ganste bestemte Opfattelse, at saa faae vi ingen Jernbanelov, og jeg, som har arbejdet med det andet Thing om disse Jernbaner, tør vel sætte min Opfattelse i saa Henseende lige med ærede Medlemmers. Det er min bestemte Opfattelse, at, hvis der foregaar Forandring i Lovforslaget, faae vi ingen Jernbanelov iaar, og det er lige saa bestemt min Mening, at faae vi ingen Jernbanelov iaar, er Udsigten til at faae Skive—Glyngøre- og Alsens—Tommerupbanerne langt fjernere, end den vil være i det modsatte Tilfælde. Med Hensyn til det meget omtalte Spørgsmaal om Retningslinien for Jernbanen fra Herning til Skjern skal jeg kun sige nogle ganske faa Ord. Jeg har ikke lagt Skjul paa, at jeg har haavt mest Tilbøjelighed til at anse den nordlige Linie for at være den, der for Egnens Vedkommende var at foretrække, fordi jeg hidtil har staaet i den Formening — en Formening, som jeg ikke har af egen Undersøgelse, men fra de paagjældende Embedsmænds Undersøgelser og Beretninger —, at det er den mest befordlede. Jeg nævner dette overfor det ærede Medlem, der sidder ved Siden af mig (Selsén), og som synes at være kommet til et andet Resultat, med Hensyn til hvilket jeg ikke tør have nogen bestemt Mening. Jeg har hidtil efter de Undersøgelser, der ere foretagne fra vor Side, staaet i den Formening, at Befolkningen var stærkere paa den nordlige end paa den sydlige Linie, men jeg har tidligere gjort gjældende og gjentager her, at Hensynet til Egnen ved Udsættelsen af denne Bane er egentlig det Sekundære. Banen faar væsentlig sin Betydning derved, at den fuldender Lørdanbanen fra Silkeborg til Skjern, saa at der kan blive et Samferdselsmiddel mellem det nordøstlige og det sydvestlige Sjælland. Det er Banens Hovedbetydning; og den Betydning, den faar for den lokale Trafik, faar en underordnet Værdi. Som Følge deraf har det ikke kunnet være afgjørende for mig, om det maa siges, at der paa den ene eller den anden af de foreslaaede Linier er en

lidt tyndere eller lidt tættere Befolkning. Jeg har givet efter for de overveiende Ønsker, som have været udtalte i det andet Thing, og som have ledet til, at Lovforslaget foreligger, som det gjør, og ganske vist har den almindeligere Antagelse der været den, at Banen vil udrette mere Gavn, naar den gaar i den sydlige end i den nordlige Retning. Hensyn bør ogsaa tages til, at den nordlige Del har en Hovedlandevei, som gjør Savnet af en Jernbane mindre føleligt, og at en Jernbane, som vilde gaa parallelt med eller ialtsald i Nærheden af denne Landevei, vilde være mindre fornøden for denne Egn, end en Jernbane vil være for en Egn, hvor Forbindelsesmidlerne ere endnu langt svagere. Naar det ærede Medlem har sagt, at det vil være dyrere at forsyne Egnene med Veie, hvis den sydlige Bane anlægges, tilstaaer jeg, at der i disse Forslag ikke er taget Hensyn til, hvilke yderligere Befordringer det vil føre med sig, naar Egnene skulle forsynes med de fornødne Veie. Jeg antager ikke, at der vil blive anlagt Tverveie til den sydlige Linie, medmindre der er særlig Anledning dertil, og det beror paa Amtsraadets eget Skjøn om, hvorvidt Amtsrepartitionsfonden kan taale en saadan Udgift eller ei. Det er ialtsald en frivillig Sag. Om Anterne og Kjøbstadkommunerne ville bidrage til at tilvejebringe det saare moderate Tilskud, der fordres til Jernbanens Anlæg, kan det ærede Medlem maaske snarere dømme om end jeg. Jeg kan imidlertid ikke tro, at Amts- og Kjøbstadkommunerne ville vægre sig ved at yde Bidrag, der ikke ere større end dette, naar Taleren er om at erhverve et nyttigt Jernbaneanlæg; det er naturligvis en frivillig Sag; ville de ikke skaffe Penge tilveie, saa undgaa de naturligvis ikke alene denne Udgift, men ogsaa Udgift ved nye Veianlæg. Det er allerede tidligere tilstrækkelig tydeliggjort af et æret Medlem fra 1ste Kred (Mageren), at den Bestemmelse, som indeholdtes i Lovforslagets § 5 med Hensyn til Delingen af Udgifterne paa Hartkornet, ikke er af den Betsafsenhed, at deraf kan reises nogen Retstvift. Jeg tør antage, at det er en ikke rigtig Forstaaelse af Forholdet, der har bragt det ærede Medlem til atter at gjentage det Udsagn, som grundigt og tilstrækkelig er modsagt af det ærede juridiske Medlem fra Kjøbenhavn. Sagen i sig selv har overordentlig lille reel Betydning, den omtalte Udgift er ikke stor, Fordelingen deraf paa den ene eller anden Maade kan ikke have nogen stor Interesse for de Paagjældende, og som Precedents vil den ikke have Betydning, da der ialtsald foreligger tidligere lignende Afgjørelser. Jeg skal derfor tilraade at forkaste dette Ændringsforslag som de tidligere omtalte. Skjøndt der har været Tvivl, om man ikke kunde have delt de omhandlede Bidrag paa heldigere Maade, har dog Ingen tillagt dette Spørgsmaal saadan Betydning, at de af Hensyn dertil vilde vedtage Ændring i Lovforslaget. Det ærede Medlem har fundet, at De-